

sikres, er der jo kun en vej, og det er at sige: Jamen selv om I har fået afslag, o.k., så erkender vi, at I skal blive her. Det er jo det, De Radikale vil, og det er det, Venstre ikke vil. Men det er fint, og jeg hører også fru Elsebeth Gerner sige, at det er i orden, vi er uenige i politikken, for det er vi.

Med hensyn til modersmålsundervisningen er jeg oplyst om, at der er sat 2 mio. kr. ekstra af til modersmålsundervisning.

Der var også lige medspørgsmålet, nu skal jeg skynde mig at svare på det. Ja, jeg er også oplyst om, at på Center Avnstrup, som jo også er et hjemsendelsescenter, bliver der nu mulighed for, at man selv kan lave mad.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvorfor skal det ikke være en ret for alle børnefamilier, at de selv må have lov til at lave mad, hvorfor kun på Avnstrup? Hvad er det, der kendetegner asylansøgerne på Avnstrup, siden netop de får lov?

Fru Irene Simonsen siger, at der kun er én vej, hvis opholdstiden i centrene skal være kortere, og det er at give en midlertidig opholdstilladelse. Det er helt rigtigt, at det foreslår vi. Hvis vi ikke kan tvangshjemsende flygtninge, mener vi, at der efter en periode skal gives en midlertidig opholdstilladelse.

Men der er jo også en anden mulighed, vil jeg sige til fru Irene Simonsen. Det er, at regeringen fik lavet en aftale med Kosovo og med Irak om, at vi rent faktisk kunne sende flygtninge hjem. Hvordan kan det være, at regeringen ikke tager det ansvar på sig? I stedet for at sige, at det her er forældrenes ansvar, de kan bare tage at rejse, kunne man jo lige så vel spørge regeringen: Hvorfor søger regeringen ikke for at få lavet den her aftale med eksempelvis Irak, sådan at flygtninge kunne tage trygt hjem, fordi de ville vide, at når de kom hjem, havde de de irakiske myndigheders beskyttelse.

Når de irakiske afviste asylansøgere eksempelvis ikke rejser, er det jo, fordi de irakiske myndigheder ikke er i stand til at beskytte dem ved indrejsen, og derfor tør de ikke rejse. I det øjeblik regeringen havde lavet en aftale om, at de rent faktisk skulle beskyttes, kunne vi sende dem hjem. Hvorfor gør regeringen ikke det?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu er jeg i virkeligheden lidt rystet, for enten har fru Elsebeth Gerner ikke hørt efter, når vi har snakket om hjemsendelsesaftaler, eller også ved jeg ikke, hvad der er sket. For nu skal jeg lige skitsere, hvordan virkeligheden er, hvad angår Irak:

Det er jo sådan, at Irak gerne tager imod dem, der rejser hjem frivilligt – gerne tager imod dem. Det, man har bedt om, er lige en kort periode, indtil man har mere styr på infrastrukturen, så man også kan tage dem, der skal tvangshjemsendes, nemlig dem, som modvilligt rejser hjem, som ikke vil samarbejde. Der er ikke noget, Irak hellere vil end at tage imod dem, som frivilligt rejser, det er de faktisk glade for.

I Danmark gør vi ydermere det fra regeringens side, at vi giver ekstra repatrieringshjælp til dem, der vil samarbejde og rejse frivilligt. Det er rigtigt, jeg har også hørt, at der bliver gjort en ekstra indsats med hensyn til repatrieringshjælp, men jeg ved ikke konkret, hvordan initiativerne er endnu. Det er kun godt, for det er den måde, det skal gøres på, og det viser jo netop, at det ikke passer, hvad fru Elsebeth Gerner siger her. Regeringen tager et ansvar og går i den retning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Forespørgslen her handler jo om børnenes vilkår, og derfor har jeg hæftet mig ved, at både ministeren og Venstres ordfører har sagt, at det er gode og rimelige forhold, vi byder børnene.

Så vil jeg bare spørge fru Irene Simonsen: Er det virkelig Venstres mening, at det er gode og rimelige forhold, hvis et barn i Danmark i årevis bor med psykisk syge forældre i en etværelseslejlighed på 8-12 m² uden mulighed for, at der kan laves mad? Er det gode og rimelige vilkår? For det er jo det, det her handler om?

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis det kan misforstås, hvad jeg har sagt, vil jeg i hvert fald gerne korrigerer det. Jeg startede i min ordførertale med at sige, at der kommer yderligere gode tiltag. For det er nogle godt tiltag, der kommer. Men jeg synes ikke, og det har jeg aldrig ment, at det er godt for børn at opholde sig i et vakuum med deres forældre, som er